

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Helyben:

1 óra . . . 60 fillér
3 óra . . . 1.80 fill.

Vidéken:

1 óra 1 kor. 20 fillér

KOLOZSVÁRI UJSÁG

Szerkesztőség és Kiadóhivatal:

Deák Ferencz-u. 18. sz.,

hová minden levelezés és egyéb küldemény címzendő.

Telefon-sz. 261.

FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP

Tanulságok.

Kolozsvár, május 8.

A képviselőházban most lezajlott viták, melyeket Pikler Gyula egyetemi tanár ügyében a néppárt provokált, élénken illusztrálja a politikai viszonyokat, melyek ily ügyek keletkezését és ily mederben letárgyalását lehetővé tették.

Nem akarunk itt Pikler tanár ismert ügyével foglalkozni, hiszen az egész eset csak ürügyül szolgált a néppárti uraknak, hogy támadásaikat a liberális tanok ellen megújítsák és élénkítsék. Kötelességünk azonban rámutatni azon okokra, melyek a reakció ily mérvű előhaladását előidézték.

Egy évtizeddel ezelőtt a néppárt kebelében képviselt tanok hívei a liberális elleni harc megindítására nem is gondolhattak és tényleg ezen irányzatok nem is mozgódtak.

A kilenczvenes évek folyamán a liberális hűvek elvet és zászlót kezdének cserélni. Deák Ferencz tanai mindinkább üres frázisokká deklaráltak, az ugynevezett *szabadelvű* párt, a kormánypárt mindinkább feudális elemekkel és eszmékkel kezd megbarátkozni és a képviselőválasztásoknál mind több és több grófi és bárói korona birtokosa került *szabadelvű* jelszó alatt a törvényhozás termébe.

A feudális és reakcionárius elemek szaporodásával a liberális támadó képessége és vonzó ereje csökkent és a fellépő maradi pártok elleni küzdelmet már nem tudta oly erővel folytatni, mint azt meg kellett volna tennie.

Ónsúly gyanánt bilincselték le tettképességét saját pártjának sötét lovagjai.

A liberális gyöngülésével karöltve járt így a reakcionárius elemek erősödése és midőn a magyar liberalizmus utolsó nagy vívmányát, az egyházpolitikai javaslatokat, elkéseredett tusá kután keresztül vitte, oly nagy volt már a sötételemek hatalma, hogy külön párttá szervezkedve, nyílt harcot kezdett minden felvilágosodás és liberális haladás ellen.

A néppárt neve alatt fellépő reakcionárius párt ellen a küzdelmet eredményesen csak egy uton lehetett volna megvívni. Ez a régi, hagyományos szabadelvűség hirdetése s gyakorlása lehetett.

E helyett a kormánypárt tényezői az erőszakot választották. Szolnok-Dobokamegye hirhedt korbácsa, Bánffy Dezső báró került a miniszterelnöki székbe, ki erőszakosságával, álliberálisával a helyzetet még jobban rontotta el. Az eredmény nem is maradt el. Az erőszak hatása alatt a néppárt és a vele rokonszenvező elemek állandóan erősödtek s gyarapodtak, a mit az 1896. évi általános választások is tanúsítottak. — A sötét elemek hatalma végre annyira jutott, hogy a kormány egy újabb vakmerő, erőszakos kísérleténél megbuktatták a gyűlölt miniszterelnököt.

A bukás gyorsította a lejtőre jutott *szabadelvű* párt zűllését.

A reakció diadalának látta minden liberális ember, hogy Széll Kálmán rendszere következett. — A hirhedt paktum uralma alatt, melynek teljes tartalmát ma sem ismerjük,

vigan emelkedett a néppárt hatalma és befolyása, mely ellen a védekezés mind lanyhábban és lanyhábban folyik.

Széll Kálmán kormánya már létért való küzdelmét vívja a maradi elemek ellen és nem téveszt meg senkit sem a kormány lapjainak kitoró öröme, melyet minduntalan hallunk, ha nagynehezen sikerül egy-egy erősebb és hevesebb támadást visszavernie.

A Pikler-ügy csupán epizód az elkéseredett harcban. A kormány győzelme csak látszólagos és a néppárt nemsokára újabb alkalmat fog keresni és találni, hogy támadásait folytassa.

A néppárt és rokonelemei ellen csupán egy szer segít. Ha a reakciót vissza akarjuk kergetni sötét oduiba, ezt csak egy uton érhetjük el.

Térjünk vissza a szabadelvű reformok elhagyott utjaira, legyünk szabadelvűek a politikai jogok kiterjesztésében és a maradiság fenyegető rémétől meg fogunk szabadulni.

Ha nem haladunk, visszamaradunk.

Vigyázatlanság áldozata.

Halál a színházban.

— Saját tudósítónktól. —

Kolozsvár, május 8.

Rövid idő alatt immár másodszer dördült el a revolver a színházban. Először Tóth József színházi főpénztáros életét oltotta ki, tegnap este pedig egy hét éves gyermeket segített a másvilágra, ki a szomorú eset révén központja lett a legújabb színházi szenzációnak.

Böszörményi Józsefnek hívják a szerencsétlen fiatal gyermeket, ki tegnap este kilencz óraker, mialatt édes atyja *Böszörményi*

István házmester a második felvonás vége felé a zenekarba ment, hogy a primadonna részére a csokrokat és koszorukat feladogassa, vigyázatlanság következtében meglötte magát és pár percnyi kinlódás után meghalt. Kilencz óráig együtt voltak a gyermekek a házmesteri szobában, hol játszadoztak, majd tanulgattak, míg édes atyjuk a szobát el nem hagyta. Abban a pillanatban, mikor *Böszörményi* István a csokrokkal és koszorúkkal eltávozott, a kis József a fogason levő és *Gabányi* István színész tulajdonát képező kabátból a revolvert elővette. — Ugy látszik, nem először történt meg ez az eset és nem először találták meg a kabátban a revolvert, legalább a tegnapi szerencsétlenség ezt látszik meg erősíteni.

Eleinte tréfára vették a gyermekek a dolgot, sőt maga a hét éves *Böszörményi* is, ki enyelve ment oda hat éves öccséhez és tettetett érzékenységgel így szólt hozzá:

— Kedves Sanyi! Bocsáss meg nekem, ha vétettem valamit ellened, mert én meglövöm magamat.

Nagy nevetés támadt erre a szobában, miközben *Böszörményi* József kihuzta a tolozárát és felfeszítette a revolver kakashát. Öccse figyelmeztetőleg közbekiáltott:

— Vigyázz, nehogy elsüljön a revolver.

Ekkor azonban már lecsapott a kakas, de a revolver csütörtököt mondott. Pár pillanat múlva aztán megint felhuzta a kakast és nyakának irányítva, oda szólt öccséhez:

— Isten áldjon meg!

A második elesattanásnál a revolver hatalmasat dördült és a kis fiu vérző nyakkal zuhant le a földre. A golyó a gégen hatolt be és a nyakszirt mögött állapodott meg. A szerencsétlenség láttára nagy jajveszékelés, sirás és kétségbeesés támadt, mely tetőpontját érte el,

Réti Sándornál

Deák Ferencz-utca 4 sz.

1 Honi készítésű férfi öltöny 8 frt.

Réti Sándornál

Deák Ferencz-utca 4 sz.

1 Honi készítésű felöltő 10 frt.

Telefon 471

Réti Sándornál

Deák Ferencz-utca 4 sz.

1 Honi készítésű nadrág 2 frt.

Réti Sándornál

Deák Ferencz-utca 4 sz.

1 Honi készítésű fiu öltöny 2 frt 50 kr.

Telefon 471

Réti Sándornál

Deák Ferencz-utca 4 sz.

1 méter honi kelme 2 frt 50 kr.

Réti Sándornál

Deák Ferencz-utca 4 sz.

1 öltöny mérték szerint elkészítve 16 frt.

Telefon 471

mikor a szülők a szobába érkeztek. Az egyik színházi szolgálólány alatt értesítette a szerencsétlenségről dr. Hegyi Mózes színházi orvost, ki mikor a szobába ért, a kis fiu már az utolsókat lehelte. Később megjelent dr. Scheitz Vilmos hatósági orvos és Philippi Gyula rendőrbiztos, kik a halál konstatálása után intézkedtek a kis gyermek elszállításáról.

A színházi közönség körében nagy izgalmat idézett elő a megdöbbentő szerencsétlenség. Az előadás végeztével nagy számmal keresték fel a házmesteri szobát, hol egy takaróval lefedve, mozdulatlanul feküdt a szerencsétlenül járt gyermek.

A lesújtott szülők iránt általános részvét uralkodik.

Egy nyolcz éves poétáról.

Kolozsvár, május 8.

A legujabb kolozsvári érdekesség, ki lépteit egyenesen a Parnaszus felé intézi, egy nyolcz éves kis leányka, amolyan rövid ruhás, ábc-és könyves kis baba, ki nyolcz éves kora dacára már a sirról és a halálról irogat verseket, még pedig olyan verseket, minőt kis gyermekek egyáltalában nem szoktak írni. A gyermek poezis terén bizony a borzas fejű poéták sem tudnak mindenkor olyan egyszerűek és és igénytelenek lenni, mint ez a kis leány, ki most még erősen küzdök a helyes írás agyafurtságával, de poémáiban annál nagyobb igyekezettel iparkodik kikerülni a feltatongó Scilla és Charybdiszeket, melyek elnyeléssel fenyegetik a sántán bandukoló jambusokat és trocheusokat, a poéta sikerek legnagyobb megrontóit. *Dezséri Ilonkának* hívják a kis poétát és *Dezséri Gyulanak*, a kolozsvári színház érdemes, népszerű művészenek a leánya, vagyis vérből való. Egyik olvasónk juttatta hozzánk verseit, melyekből érdekes kuriozum gyanánt egyet bemutatunk, mely így szól:

Együtt ülnek a szobában,
Édes anya és leánya,
Sirnak, sirnak mind a ketten
A jó apa lenni a földben.

Nem látják már egymást soha
Csak egy másik szebb hazába,
Eltemették már örökre
Hogy ébredjen örökéletre.

A jó leány sirva borul,
Édes anyja kebelére,
Bánatosan így sóhajt fel
Édes anyám mért hagyál el.

A jó anya vigasztalja
De csak zokog jó leánya.
Édes anyám menjünk mi is
Kövessük őt a sirba is,

Nyolcz éves leánykától mindenestre nem mindennapi dolog az ilyen versike. Meglepőnek is lehetne mondani, ha nem volnának ott a többi konkurensok, az Ada Negri-k, Bashirtseff Mária, Kovalewszka Szonyák, és Ambrus Zoltánok, kik ebben a korban a legenda szerint szintén irtak verseket, igen értelmes leveleket, novellákat, két

felvonásos drámákat s hogy a tavaly feltűnt öt éves kolozsvári csudát is emlitsük, Bagotai Lengyel Ernőke. kiről azt hirdetik, hogy már indulókat komponál. Miután ily diszes társaságba vezettük be a nyolcz éves peétánkat, feltesszük róla, hogy ez a kitüntetés sarkalni fogja a hozzájuk való közelítésre, hogy mindazt a mit most versikéje apropójából, mint kuriozumot elmondunk, évek mulva komoly valóság gyanánt és egy méltóbb bemutatás kapcsán megismételhessük.

A megugrott gonosztevő.

— Saját tudósítónktól. —

Kolozsvár, május 8.

Ifj. Philippi Gyula rendőrbiztos nagy réme a tolvajoknak. Sokszor került rendőrségünk kezébe keresett madár és többnyire *Philippi* biztos szerencsés keze juttatta hüvös helyre az oda nem kívánczokat.

Igy járt ifj. *Wagner* Ferenc többszörösen büntetett tolvaj, kinek különböző bíróságokkal volt elszámolni valója.

Ezen elszámolások valószínűleg kellemetlen természetűek lehetnek, mert *Wagner* uram városról-városra bujdosott, hogy a hatóságok figyelmét elkerülhesse.

Vándorutjában eljutott Kolozsvárra is, hol bizva rendőrségünk jóindulatában, hosszabb ideig akart tartózkodni. Városunkban azonban elhagyta őt szerencsésillaga. A „Rendőri Lapok“ arezképgyűjteményéből reáismert *Philippi* biztos és biztos kézzel hozta kapcsolatba a helyi dolgozóházzal.

Wagner uram a dolgozóházban rosszul érezhette magát és folyton az elvesztett aranyszabadságra gondolt.

A különböző bíróságok megállapítása céljából, melyek mindnyáján *Wagner* uramra pályáztak, a rendőrség illetőségi helyére Szegszárdra akarta szállítani.

Philippi biztos tanácsa ellenére, ki vasban akarta hazaszállíttatni, a főkapitány csupán rendőrkíséretet adott a gonosztevőnek.

Midőn ezt *Wagner* megtudta, kárörvendve nevetett a markába. Hiszen mi neki két kísérő rendőr. Tuljárt ő már sokaknak az eszén, két embernél ő mindig furfangosabb.

Gondolatát tett követte. A városról kiérve a toloncz egyszerre félrelökte a két rendőrt s fürge lábaival kerekét oldott a bámuló rendőrök előtt.

Egy darabig üldözték őt, de elérni és elfogni már nem tudták.

Busan tért vissza a két rendőr s jelentette az esetet a főkapitánynak.

A főkapitány csóvalta a fe-

jét; látszott, hogy az egész nem tetszett neki. Végre megszólalt és kijelentette:

„Ezt még sem vártam *Wagner*-től, ez nem volt tőle szép dolog.“

Mint lapunk zártakor értesülünk, ifj. *Wagner* Ferenc le-velben értesítette a főkapitányt, hogy a mig *Philippi* lesz rendőrbiztos, nem hajlandó többé Kolozsvár vendégszeretét élvezni. Egyben köszöni a főkapitány urnak iránta való jóakarátát.

Nyaklánczért egy életet.

— Saját tudósítónktól. —

Bánffy-Hunyad, május 8.

Borzalmas esetet jelentenek nekünk a megyénkbeli Monostor községből, Egy legény leszurt egy asszonyt, mert nem akarta kiadni neki kedvesének nyaklánczát, melyet az elvesztett és az asszony megtalált.

Az eset részletei a következők:

Szerelmi viszonyt folytatott G. Pero oláh legény a falu egyik legszebb leányával. Sokat suttogtak erről a falusiak, biztosat azonban senki sem tudott.

Az elmúlt hét egyik szép estéjén találkat adott Perónak a szerelmes leány. A legény boldog volt és nem tudott betelni kedvese csókjaival. A találka után haza kísérte szerelmesét.

Midőn elváltak, a leány rémülten vette észre, hogy nyakláncza lehullott s elveszett. Remegve kérte Perot, hogy keresse meg, mert a nyakláncz árulójuk lehet.

Pero egész éjjel kereste a nyaklánczot, de sehogy sem tudott a nyomára jutni. Reggel véletlenül találkozott B. Dotjina nevű asszonnyal, régi ismerősével. Az asszony mosolyogva mutatta az elvesztett és sokat keresett lánczot, melyet a találka helyén a földről emelt fel.

A legény visszakérte a lánczot és hallgatásra akarta birni az asszonyt. Dotjina asszony a lánczot azonban nem akarta neki átadni és kijelentette, hogy azt csakis a leánynak adja vissza és odamegy ezért a leány szüleinek házába.

Minthogy a legény többszörös kérése sem használt, dühbe jött, hirtelen haragjában fejszét ragadott és leütötte vele az asszonyt. Ezután elvette a nyaklánczot és visszaadta a leánynak.

Midőn a csendőrök elfogták Perót, ez csak avval védekezett: „*Iukább megöltem Dotjimat és meghalok én is, minthogy eláruljam kedvesem nevét.*“

HIREK.

— **Megrovási kaland a kolozsvári sajtó ellen.** Az „Ellenzék“ tegnapi számában épen két heti

megkéséssel egy nagyobb cikk jelent meg, „*ajánlva az erdélyrészi ujságírók*“-nak — *Schilling* Lajos egyetemi professzor tolvábol, ki ugyancsak alapos és mérges megrovásban részesíti a kolozsvári lapokat, melyek szerinte az *Erdélyi Muzeum Egylet* törekvései iránt semmi érdeklődést nem tanusítanak. Személyenképen itt közöljük a cikknek egyik passzusát, melyben *Schilling* Lajos röviden összefoglalja a kolozsvári sajtóról való vélekedését. Ime:

„Különös, hogy mig lapjaink részletesen foglalkoznak *China meg a Fokföld* dolgaival, szellemes cikkeket hoznak a jótékony *Bazár étlapjairól* annak a hagyományos lármában senkitől sem hallott ének és zongora számairól: addig a mi legsajátabb országos jellegű és nagy feladatra hivatott kulturális intézményünkrol (Erdélyi Muzeum) szó is alig esik.“

Szórul-szóra ezeket írja *Schilling* Lajos tanár ur idézett cikkében és irigylésre méltó nyugalommal elmarasztalja a kolozsvári sajtót egy olyan mulasztásban, melyben az egyáltalában nem részes. Ha jól emlékszünk épen a kolozsvári sajtó volt az és pedig annak három fő organuma, az Ujság, Magyar Polgár és Ellenzék, mely az Erd. Muzeum közgyűléséről részletes tudósításokat között, még pedig az Ujság, három, a Magyar Polgár két, az Ellenzék egy izben és kifejezést adott egyuttal azon meggyőződésének, hogy az egyes fővárosi szakintézeteknek és azok vezetőinek az Erd. Muzeummal szemben való felületes és léha magatartása, mennyire nem igazi tudósokhoz és komoly emberekhez méltó kicsinyeskedés. Megírták a lapok azt is, hogy az Erd. Muzeumra több gondot kell fordítania a kormánynak, hogy kulturális feladatát végezhesse és mégis *Schilling* Lajos tanár ur két heti késés után megvádolja a kolozsvári sajtót a nélkül, hogy vádjának bármilyen konkrét alapja volna. Miután cikkét feltűnő betűkkel az erdélyrészi ujságíróknak ajánlotta, nem kételkedünk benne, hogy az érdekelt lapok szintén felfogják világosítani a tanár urat arról, hogy nemes buzgalmában nagyon elvetette a sulykot és jól beirányzott fegyvereit nem elég gonddal töltötte meg. Mert végtére is arról csak nem tehet a sajtó, ha a *Schilling* Lajos tanár ur nem olvassa el a lapokat, a mikor pedig elolvassa, akkor *China* es *Fokföld* izgató problémái és a jótékony *Bazár* étlapjai bilincselik le magos figyelmét.

— **A villamvilágítás ügye.** Tegnapelőtti számunkban már jeleztük, hogy a villamvilágítás ügyében Kolozsvár város tör-

vényhatósága ma délután három órákor rendkívüli közgyűlést tart. Erre vonatkozólag *Szvacina* Géza polgármester a következő hivatalos meghívót küldte szét a képviselőtestületi tagokhoz.

Kolozsvár szab. kir. város törvényhatósági bizottságának t. cz. tagjait van szerencsém folyó évi május hó 9-én és esetleg folytatólag a reá következő köznapokon mindenkor délután 3 órákor a városház nagytermében tartandó rendkívüli közgyűlésre meghívni. Kolozsvár, 1901. május 16. *Szvacina* Géza polgármester.

A rendkívüli közgyűlés egyedüli tárgya a tanácsi előterjesztés a villamos erőnek a város területén világítási és erőátviteli czélokra iparszerű kiszolgáltatásra kiírandó versenytárgyalás ügyében, a szakbizottságok javaslatának ismertetésével.

Kolozsvári díjnokok mozgalma. Az állami, városi és magánjellegű hivataloknál kivétel nélkül egyforma szomorú sorsa van a társadalom egy nagyobb tömegét képező hivatalnok testületnek, mely a létért való küzdelemben aránytalanul nagy megpróbáltatásokkal van megterhelve. A díjnokokról van szó, kik az egész országban egyforma mostoha javadalmazásban részesülnek, jóllehet a munka, melyet szármalasan csekély fizetésük ellenében végeznek háromszoros értéknél is többet jelent mostoha javadalmazásukkal szemben. Kolozsvárt az amugy is súlyos terhek mellé hozzájárul az is, hogy a köz- és magánhivatalok nagy részében a díjnoki teendőket az egyetemi ifjúság végzi, mely főként a mellékkereset szempontjából is mindent elkövet egy-egy ilyen állás elnyerésére. A kolozsvári díjnokok, mikor az ország különböző részeiben, majd a fővárosban a díjnok mozgalmak megindultak szintén csatlakoztak a mozgalomhoz, melynek célja a jelenlegi helyzet javítása. Egyik kolozsvári díjnok, *Kroner János* mostan terjedelmes és nagy szakavatottságról tanuskodó cikkben méltatja a díjnok mozgalom jogosultságát és tervezetét készítette a fizetés javítás főbb módzataira nézve. A *Kroner János* tervezete szerint az olyan díjnokok, kik úgy írásuk, mint használhatóságuknál fogva kitűnő munkaerőknek bizonyultak, továbbá 5—6 évi szolgálati idejük van, kapjanak 80 fillér napidij emelést a törvényes minimumon felül. Azok pedig, kik 2 évnél tovább, de 5—6 éven belül díjnokok, kapjanak úgy a fővárosban, mint a vidéken 40 fillér díjmelést. Végül azokra nézve, kik 10 éven felüli szolgálatot teljesítettek, 1 korona és 20 fillérben legyen megállapítva a díjmelés a törvényes minimumon kívül, míg a kezdők legalább 2 évig a törvényes minimumot kapják. A *Kroner János* tervezete a díjnokok viszonyainak alapos ismeretéből származik és megérdemli a jogos és méltányos pártolást, ha elgondoljuk, hogy a mostani körülmények között 80 kr és 1 frt napidijak mellett kell a szegény díjnokoknak csa-

ládót tartani, gyermekeket felnevelni s azonkívül még a reájuk is eső közterhek viselésében részt venni.

Alispánjelölt mint regényíró. *Dózsa* Endréről, a kolozsvári alispánjelöltre, kinek megválasztása azonban nagyon is kétséges, — csak kevesen tudják, hogy egyike a legügyesebb regényíróknak. Tavaly a Budapesti Hírlap közölt egy történelmi regényt tőle, mely azóta könyv alakján is megjelent. Ujabban a Budapesti Napló regény rovatában fedeztük fel a *Dózsa* Endre nevét, „*Czinye Mintye*” ezimel második regényét bocsátja nyilvánosságra. Ugy lát-szik, hogy *Dózsa*nak a regényírás terén több szerencséje van, mint az alispáni pályázatnál, hol ugyancsak erősen argumentálnak megválasztása ellen.

Baleset. Dr. *Pisztory* Mor egyetemi tanár a szomszédos Sztánán nyárilakot épített. — Ma délutánaz építkezésnél alkalmazott *Kocsis* András 29 éves napszámos az emeletről lezuhant és összeszezta magát. A megsebesült embert Kolozsvárra szállították, hol a mentők vérték ápolás alá. Most egy rokonának *Sánczalja* utcai lakásán ápolják.

Kolozsvárról távozó református lelkészek. *Bartók György* dr. református püspök egy körlevelet bocsátott ki a napokban, mely az egyházkerületébe tartozó segédlelkészek között némi forrongást idézett elő. A főpásztor elrendeli a körlevélben, hogy a segédlelkészek tartoznak őszig egy-egy rendes eklézsia kötelékébe mint szolgálattevő papok belépni. Az elégedetlenség pedig onnan van, hogy a segédlelkészek eképp valamenynyien rosszabb pozícióba jutnak. Mert míg most 600—1000 forint jövedelemmel bírnak, addig, ha teljesítik *Bartók* püspök rendeletét, megcsappan ez a dotációjuk, miután az üresedésbe levő egyházak — a hol hivatalt kell vállalniok — *szegények*, s készpénz helyett inkább búzával, meg rozsossal honorálják lelkészüket. — Kolozsvárról eképp három segédlelkész van kényszerítve távozni őszre: *Biró* Sándor, — a ki jelenleg a ref. kollegiumban *hittant* ad elő; — *Német* Sándor, a ki ezidőszerint *Szász Gerő* kolozsvári első ref. pap mellett működik — és végül *Bartók* püspök titkárja: *Szász* Béla.

Az Erd. Gazdasági Egylet gyűlése. A Kolozsvárt székelő Erd. Gazdasági Egyesület igazgató választmányára 1901. évi május 10-én, pénteken délután az E. G. E. hivatalos helyiségében gyűlést tart. A tárgyszorozat főbb pontjait a földművelésügyi miniszter 1900. évi XXVII. gazdasági törvény életbeléptetéséről szóló rendeletének tárgyalása és az E. G. E. által a katonai szolgálat reformja ügyében a társegyletek által küldött válaszoknak előterjesztése képezik.

Színház és Művészet.

Színházi műsor:

Csütörtök: **Abor** (bérletszünet)
Péntek: **A bor**
Szombat: **Medell**
Vasárnap: **A vadgalamb.**

* **A bor.** Ma kerül bemutatóra *Gárdonyi Géza* paraszt vigjátéka *A bor*. A jegypénztár előjegyzési ivéből következtetve nagy az érdeklődés a holnapi premiere iránt.

* **Rip van Winkle** Érdekes előadásban fog *vasárnap délután* *Planquette* népszerű operettje színre kerülni. *Lisbet* és *Alice* szerepét, melyet egy szereplő szokott énekelni, ezuttal ketten fogják játszani. *Réti Lina* színházunk fiatal énekesnője, a kinek nem volt eddig alkalma jelentősebb szerepet játszani: *Lisbet* s ezzel együtt a II. felvonásban a kék hegyek szellemét fogja énekelni, meg a harmadik felvonásban *Alicet* *Perényi Margit* fogja adni. *Rippet* *Beöthy* játsza.

Táviratok.

Képviselőválasztás.

Budapest, május 8 este 11 ó. Mint Székesfehérvárról jelentik. a *vaal*-i kerületben ma megtartott képviselőválasztásnál *Szöcs* Béla főszolgabíró: kormánypárti választatott meg *Eötvös* Bálint függetlenségi ellenében.

Bur-háboru.

Budapest, május 8. este 11 ó. A burok összevonják hadtesteiket, hogy az angolokat visszaszoríthassák.

Budapest, május 8. este 12 ó. *Steyn* elnök egy bur hadtesttel fenyegeti *Orange* államot. Az angolok tartanak attól, hogy betörés esetén az egész tartományban általános lesz a felkelés.

Regénycsarnok.

Maklaren Dávid kalandjai.

— Angol regény. — (4)

— Ugy kell lenni, meghalt bizonyára folytatá ő, ez hozott téged az ajtó elé.

Megint csönd, majd kihivoglat tette hozzá: „Jól van bebocsát-lak!” — s ezzel eltűnt az ablaktól.

Nem sokára láncz csörgés és retesz nyikorgás ütötte meg füleit, az ajtó óvatosan megnyílt, s be is zárult mögöttem, mihelyt beléptem.

— Eredj a konyhába, de ne nyulj semihez! — volt az ajtónyitó üdvözlése s a mig én a sötétben tapogatozva a konyhába mentem ő az ajtó elreteszelését hajtá végre.

— A tűz lobogó fényénél a legsivárabb helyiséget láttam, a milyenben életemben csak megfordultam. Egy polczra fél tuczat tányér volt fölrakva, az asztal vacsorára fölterítve állott, rajta egy kis tálban poridge*) egy

*) Poridge-zablisztból készült puliszka, a skótok nemzeti étele.

őska kanál, meg egy kis sörös kancsó. A megneveztem dolgokon kívül nem volt egyéb az egész téres, kőboltozatos üres szobában, mint a fal mellé tett, lakatos ládák sokasága, meg a sarokban egy bezárt szekrény.

— Mihelyt az utolsó láncz is föl volt téve, a gazda is a szobába lépett. Vézna keskeny vállu tőpörödött, sápadt arczu teremtés volt, s körül-belül ötven-hetven éve között lehetett. Háló sipkát és köpenyt hordott piszkos inge fölött. Rég nem volt megborotválva, de a mi legjobbah elkedvetlenített, sőt félelemmel töltött el az volt, hogy szemeit le nem vette volna rólam, de azért nem nézett nyíltan a szemembe.

— Éhes vagy-e? kérdé a tér-dem irányába bámulva. Meg-ehted azt a kis poridgét.

— Azt válaszoltam, hogy nem akarom előre elenni a vacsoráját.

— Oh — mondá, — itt van a sör, megiszom, bár köhögök tőle.

— Kiitta félig a kancsót, de ivás közben szemével engem kémlelt; majd egyszerre felém nyújtá kezét: Hadd lám a levelet! szólt.

— Azt mondtam, hogy a levél nem neki szól hanem *Maklaren* urnak.

— „Hát mit gondolsz ki vagyok én? Add ide a *Sándor* levelét! ismételte.

— Ön tudja az apám nevét?

— *Furesa* volna, ha nem tudnám — válaszolt — Hisz édes öcsém volt, s akár mennyire nem tetszik neked az én személyem, a házam és a poridge-on nagybátyád vagyok én neked, *Dávid* ur, te pedig unokaöcsém. Add hát csak ide a levelet, ülj le és zabálj.

— Ugy hiszem. ha valamivel ifjabb lettem volna, könnyekbe törtem volna ki, ám így egy árva szó nélkül nyújtottam oda neki a levelet a poridge-hoz ültem oly étvágygyal, a minővel fiatal ember valaha csak enni kezdett.

— E közben bátyám a tűzhöz lépett kezében a levelet ide-oda forgatva. „Tudod-e mi van benne?” kérdé egyszerre.

— Maga is láthatja uram, hogy a pecsét nincs feltörve.

— Ej — mondá — mi hozott téged ide?

— Hogy átadjam a levelet.

— De — szólt ravaszul — egy kis reménységgel jöttél ugy-e?

— Megvallom, uram, mikor hallottam, hogy jómódu rokonaim vannak, abban a reménységben ringattam magam, hogy azok segíthetnek rajtam. De nem koldulni jöttem. Kem akarok jóindulatot kunyorálni öntől. — Semmi sem kell nekem, ha nem jószántából adja. Mert bár szegénynek látszom, vannak barátaim, akik jókedvükből partomat fogják.

— Nő, nő — szólt *Gregor* bátya, nem kell mindjárt meg-orrolni! Mi még jól kijövünk egymással. S ha végeztél a poridge-zsal, engedd, *Dávid* öcsém, hadd egyek én is belőle.

(Folytatása következik.)

Felelős szerkesztő: **Sebő József.**
Kiadja: a „Gutenberg” nyomda.

BURGER FRIGYES

DROGUERIA—PARFUMERIA.

Az Arany kereszthez.

KOLOZSVÁR,

Főtér, a nagy-tőzsde mellett.
Gyógyárak, kötszerek, betegápoláshoz szükséges mindennemű kellékek, il-latszerek, pipere-czikkek dus raktára.

Keresek azonnali átvételre egy jóforgalmu szatócüzletet italméréssel. Czim megtudható e lap kiadóhivatalában.

Valódi „Auer“ féle izzó testek darabja 1 korona.

Hunwald Lipót és fia

üveg-, porcellán- és lámpa nagykereskedése
Kolozsvár, Mátyás király-tér 20 sz.

Az Aussigi Palaczkgvár Erdélyrészi főraktára.

Nagy választék mindennemű étkező, kávézó és ivó készletekben
Dus raktár függő, álló és állványlámpákból. Petroleum és spiritusz gáz égők valódi „Auer“-féle izzótestekkel.

Tükrök, képek, képek keretezése a legmodernebb és styl-szerűbb kivitelben.

Ablakok és bolti kirakatok üvegezése helyben ugy mint vidé-ken a legjutányosabb árban eszközöltetik.

Telefon szám 147.

Valódi „Auer“ féle izzó testek darabja 1 kor.

Valódi „Auer“ féle izzó testek darabja 1 kor.

Valódi „Auer“ féle izzó testek darabja 1 korona.

H I R D E T É S E K

a legolcsóbban felvételnek

e lap kiadóhivatalában, Kolozsvár, Deák Ferencz-utcza 18 sz. és a „Glóbus“ hirlapirodában.

„GUTENBERG“ NYOMDA
KOLOZSVÁR, DEÁK FERENCZ-UTCZA 18. SZÁM.
Telefon szám: 261.

Ajánlja ujonnan berendezett kő- és könyvnyomdáját.

RENDELÉS SZERINT KÉSZIT:

névjegyet, levélpapirost, borítékot, árjegyzéket, körleveleket és bárminemű nyomtatványt a legjutányosabb áron.

Elvállal ujságok, folyóiratok, alkalmi iratok, könyvek és nagyobb nyomdai munkáknak legmodernebb betűkkel, izléses kivitelben, csakis elsőrangú szakemberek által leendő elkészítését.

Pontos és gyors munkáért felelősséget vállal.

Vidéki megrendelések a legrövidebb idő alatt jutányosan és kifogástalanul intéztetnek el.

Nagyobb megrendeléseknél nagy árkedvezmény.

A nagyérdemű közönség szives támogatását kéri

tisztelettel

„Gutenberg“ nyomda.

A központi szállítóhivatal
ajánlja

butorszállító kocsijait
költözködésekre.

Az „Erdélyrészi Magyar Jelzáloghitelbank Részvénytársaság“
üzleti helyiségeit

az Egyetem-utcza 1 sz. a. takarékpénztári épületből,

az Unió és Rózsa-utcza sarkán (Rózsa-
utcza 1. sz.) alatt levő

saját házának I. emeletére

helyezte át.

Egyben a t. közönség szives tudomására
hozzuk, hogy intézetünk üzletköre egy

kézi zálogosztály (zálogház)

fölállításával bővítettett ki, mely működését,
kormányhatósági engedély alatt, f. évi május
2-ik napján az intézet épületében, a 40 év óta
fenállott kolozsvári Zálogkölcson intézet
volt helyiségében (bejárat az Unió-utczában)
megkezdette és ugy arany- ezüst- és ékszer
tárgyakra, mint értékpapirokra és egyéb
ingóságokra a legmagasabb értékig, és a
legelőnyösebb föitételek mellett kézi zálog-
kölcsonöket nyujt.

Kolozsvárt, 1901. május 1-én.

Az „Erdélyrészi Magyar Jelzáloghitelbank
Részvénytársaság“ igazgatósága.